

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pisarenco Constantin în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020, în cauza penală privind-o pe

SOLODOVNICOVA Angela XXXXX, născută
la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.12.2017 – 12.07.2019;

Instanța de apel: 28.01.2020 – 21.09.2020;

Instanța de recurs: 02.12.2020 – 23.12.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 12 iulie 2019, Solodovnicova Angela a fost recunoscută vinovată și condamnată pe:

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (privind episodul din 02 iulie 2017), la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei;

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (privind episodul din 20 februarie 2018), la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită inculpatei pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, în formă de închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare numită inculpatei a fost suspendată pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Solodovnicova Angela la 02 iulie 2017, aproximativ la ora 13:30, aflându-se în

XXXXX, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns, a sustras din buzunarul mantoului aflat în dulapul amplasat în dormitor, un bloknor de culoare neagră în care se aflau bani în sumă de 7000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Tolstenco Vladimir, daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 7000 lei.

Tot ea, la 20 februarie 2018, în perioada de timp cuprinsă între ora 18:00- 21:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în oșpeție la Cernica Ion, în XXXXX, pe ascuns, a sustras un telefon mobil de model „iPhone 5” la prețul de 2000 lei, care se afla într-o husă la prețul de 150 lei, în care era înserată cartela SIM cu nr. XXXXX, bani în sumă de 7394,43 lei și o bancnotă cu nominalul de 2 dolari SUA, care, conform ratei oficiale de schimb a BNM, constituia 33,38 lei, iar în total bani și bunuri materiale în valoare de 9577,81 lei, cauzându-i lui Cernica Ion o daună materială considerabilă.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Pisarenco Constantin în interesele inculpatei, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Solodovnicova Angela să fie achitată.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că, sentința este neîntemeiată. În cadrul cercetării judecătorești nu a fost audiată partea vătămată Cernica Ion și au fost date citirii declarațiile acestuia, ceea ce contravine principiilor și normelor prevăzute de Codul de procedură penală. Consideră că vinovăția inculpatei nu a fost confirmată în ședința de judecată.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020, apelul avocatului Pisarenco Constantin în interesele inculpatei a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpata a săvârșit 2 infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal.

Cu referire la motivele invocate de apărare precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatei și că aceasta urma a fi achitată de sub învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. d), instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea acțiunilor infracționale, cât și la capitolul stabilirea și individualizarea pedepsei.

Afirmațiile avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d), Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu

respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunilor incriminate.

Examinând probatorul instanța de apel a considerat dovedită indubitabil vina inculpatei în comiterea furturilor. Nerecunoașterea vinei de către inculpata, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocatului precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpata a comis infracțiunile, or, din materialele cauzei penale, prin probe concludente și pertinente se confirmă contrariu.

Cu referire la faptul menționat de avocat precum că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost audiată partea vătămată Cernica Ion, ci au fost date citirii declarațiile acestuia, din materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, la data de 24.06.2019, partea vătămată Cernica Ion nu s-a prezentat, instanța de fond a dat citire procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 05.07.2018.

Or, în sensul dat, s-a reținut că partea vătămată Cernica Ion a fost audiată la data de 05.07.2018 în ședința de judecată, până la repartizarea cauze penale de învinuire a lui Solodovnicova Angela, altui judecător care a și emis sentința de condamnare, prin urmare, nu s-au identificat careva încălcări care ar contravine principiilor și normelor prevăzute de Codul de procedură penală.

Totodată, partea vătămată, Cernica Ion a fost citat legal, prezența acesteia la examinarea cauzei fiind una imposibilă din motivul lipsei acestuia la locul de trai, în acest sens partea acuzării a întreprins toate măsurile posibile, inclusiv aducerea silită.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatei, luând ca bază prevederile art. 61, 75 Cod penal, instanța de judecată a constatat dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a supune pe inculpată răspunderii penale și a decis asupra cuantumului pedepsei care urma a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatei trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Circumstanțe ce atenuază sau agravează răspunderea penală, conform art. 76, 77 Cod penal, în privința lui Solodovnicova Angela, instanța de judecată nu a reținut.

La individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite din intenție, de personalitatea inculpatei care nu are antecedente penale, totodată, aceasta nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, justificat și legal s-a stabilit lui Solodovnicova Angela o pedeapsă definitivă de 1 an 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, pentru faptele infracționale comise cu intenție.

Totodată, a considerat, că în privința inculpatei poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, învederând lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea ultimei, care nu are antecedente penale, astfel, este oportun ca, în privința inculpatei pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 2 ani. Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

La rândul său, instanța de apel a constatat că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatei în prezenta speță, instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

În cele din urmă, s-a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatei v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de 1 an 6 luni închisoare în baza art. 186 alin. (2), lit. d), 186 alin. (2), lit. d), 84 alin. (1) Cod penal, iar în temeiul art. 90 Cod penal cu suspendarea condiționată a pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 2 ani.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Pisarenco Constantin în interesele inculpatei a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpata să fie achitată din motiv că nu întrunește elementele componenței de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că, la inculpată a fost încălcat flagrant dreptul la un proces echitabil, au fost încălcate principiile egalității armelor în proces penal și principiul contradictorialității.

Invocă că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost audiată partea vătămată Cernica Ion și au fost date citirii declarațiile acestuia, ceea ce contravine principiilor și normelor prevăzute de Cod de procedură penală.

Recurentul în cererea sa invocă încălcări de procedură penală, a principiilor constituente în Convenția Europeană a Dreptului Omului, a practicii judiciare fără a explica sau enumera erorile în decizia Curții de Apel Chișinău și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de avocat se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluțiile instanțelor și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Recurentul a invocat în recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură penală, deoarece nu a fost audiată partea vătămată Cernica Ion și a fost date citirii declarațiile acestuia, argument utilizat și în cererea de apel. Instanța de apel a motivat detaliat respingerea argumentului prezentat de apărător, iar Colegiul penal va prelua concluzia instanței referitor la neidentificarea erorii de procedură privitor la citarea părții vătămate.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Recursul declarat de avocatul Pisarenco Constantin în general, este mai degrabă un „apel deghizat”, decât un „efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară”, care se bazează în mod esențial pe argumente legate de erori procedurale și încălcarea dreptului inculpatei, fără a indica concret ce au omis instanțele de judecată.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de avocat în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpata nu este vinovată de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiată a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acesteia precum s-a solicitat în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe aceea că, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul inculpatei, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Astfel, în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatei, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Ajungând la această concluzie, Colegiul susține poziția instanțelor de fond referitor la faptul că a sustras pe ascuns bunurile altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Colegiul atestă că potrivit probelor administrate la caz în acțiunile inculpatei este prezentă *latura obiectivă*, deoarece s-a constatat cu certitudine că Solodovnicova Angela a luat gratuit și ilegal bunurile și mijloacele bănești ale părților vătămate Cernica Ion și Tolstenco Vladimir.

Deși inculpata a negat faptul luării ilegale a mijloacelor bănești de la domiciliul părții vătămate, potrivit procesului-verbal de percheziție din 25.10.2017, efectuată la domiciliul inculpatei, a fost depistat și ridicat un carnet de culoare neagră în care erau banii părții vătămate Tolstenco Vladimir, care au fost sustrate de către inculpată.

În contextul în care în urma efectuării acțiunilor de urmărire penală din 21.02.2018, de la Solodovnicova Angela au fost ridicate telefon mobil de modelul „iPhone 5” în husă de culoare neagră, o bancnotă cu nominalul de 200 lei și o bancnotă cu nominalul de 2 dolari SUA bunurile părții vătămate Cernica Ion, fapt confirmat prin ordonanța de ridicare și procesul verbal de ridicare din 21.02.2018.

În speță, este prezentă și *latura subiectivă*, care se caracterizează prin vinovăție sub forma de intenție.

Prin urmare, afirmația recurentului precum că, inculpata nu se consideră vinovată de cele întâmplate invocând că atât la urmărirea penală și în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnată, este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitare, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunilor imputate. De menționat că inculpata se eschiva de la participarea în ședințele de judecată, pe motive neidentificate, ca urmare a fost adoptată încheiere de anunțare în căutare pe numele inculpatei din 10.06.2020 (vol-II, f.d. 151-152).

Colegiul reține că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută condamnarea în privința lui Solodovnicova Angela de cele incriminate prin rechizitoriu în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece faptele ei întrunesc toate elementele infracțiunilor nominalizate.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de

procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de apărător, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pisarenco Constantin în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020, în cauza penală privind-o pe SOLODOVNICOVA Angela XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 ianuarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion